

Î N C H E I E R E

28 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iuliana Oprea

Judecătorii

Maria Ghervas, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Teodor Deli, a Svetlanei Filipenco și a Anastasiei Deli împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 octombrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2012, Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli au depus o cerere de chemare împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că Teodor Deli, fiind colaborator la Ministerului Afacerilor Interne, a fost transferat în anul 1992 cu serviciul în mun. Chișinău și din anul 1992, locuiește în mun. Chișinău împreună cu familia sa, iar din anul 1994, au statut de refugiați.

Menționează că prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 3/4-6 din 06 decembrie 1999, în baza Hotărârii Guvernului RM nr. 658 din 21 octombrie 1993 privind asigurarea cu spațiu locativ a cetățenilor forțați să părăsească locul de trai din raioanele de est ale Republicii Moldova, familiei lui Teodor Deli i-a fost repartizat spațiu locativ și, anume, apartamentul nr. 82 din str. Calea Orheiului, 109/3, mun. Chișinău, cu suprafața de 27,7 m.p.

Susțin că apartamentul menționat nu corespunde normelor locativ-sanitare, deoarece are o suprafață de 27,2 m.p.

Afirmă că conform Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 49 din 27 ianuarie 1964 privind norma locativ-sanitară, norma locativ-sanitară în orașul Chișinău este de 12 m.p. pentru o persoană, iar conform pct. 10 din Hotărârea Guvernului RM nr. 719 din 30 noiembrie 1992 cu privire la măsurile suplimentare de lichidare a consecințelor conflictului militar și protecția socială a persoanelor care au suferit în urma acestui conflict, colaboratorii organelor și subdiviziunilor afacerilor interne din or. Tiraspol, Bender, Rîbnița, Dubăsari și raioanele Camenca,

Grigoriopol, Slobozia, Rîbnița, Dubăsari, care nu au posibilitate, din motive politice, să revină la locurile permanente de serviciu și trai și au fost transferați cu serviciul în alte localități, sunt asigurați cu spațiu locativ în decursul unui an din momentul transferării.

Prin urmare, solicită obligarea pârâților să-i asigure cu spațiu locativ necesar.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 octombrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli și menținută hotărârea primei instanțe.

La 03 iulie 2014, Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Recurenții Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli, în motivarea recursului, au indicat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material și procedural.

Menționează că prima instanță a examinat pricina în lipsa recurentelor, cărora nu li s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, precum și hotărârea pronunțată.

Susțin că la materialele dosarului nu există nici o dovadă a citării recurentelor măcar la o ședință de judecată, astfel, instanța de judecată a încălcat prevederile art. art. 25 și 26 CPC.

Afirmă că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Instanțele judecătorești au invocat că un act administrativ poate fi anulat la cererea unei persoane numai în cazul în care acesteia i s-a vătămat un drept recunoscut de lege, însă recurenților, prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 3/4-6 din 06 decembrie 1999, nu le-au fost lezate careva drepturi garantate de lege.

Invocă că ei nu au solicitat anularea deciziei menționate, ci au solicitat asigurarea cu spațiu locativ conform art. 42 din Codul cu privire la locuințe și Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 49 din 27 ianuarie 1964 privind norma locativ-sanitară.

Mai invocă că ei se află la evidență locativă și nu au fost excluși de la evidența locativă. Or, conform art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R. S. S. Moldovenească, aprobat prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr. 405 din 25 noiembrie 1987, excluderea de la evidența locativă se va face prin decizia Primăriei mun. Chișinău, însă nu există o decizie de scoaterea a familiei lui Teodor Deli de la evidență locativă.

Menționează că intimata nu a prezentat instanței probe, însă instanța în mod pârținitor afirmă nejustificat faptul că recurenții sunt excluși de la evidență locativă.

Susțin că nu corespund realității concluziile instanței de apel precum că la materialele dosarului nu au fost anexate careva probe, care să confirme că recurenții ar fi fost luați la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai,

deoarece la materialele dosarului au fost anexate probe, care confirmă că familia Deli a fost și este luată la evidență locativă pentru a fi asigurată cu spațiu locativ în mărimea normei legale și, anume, adeverința nr. 5263 din 26 octombrie 1994, eliberată de către Primăria mun. Chișinău la demersul Guvernului RM nr. 1602-82 din 08 noiembrie 1993, decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 3/4-6 din 06 decembrie 1999, ordinul Ministerului Afacerilor Interne privind transferul recurentului și extrasul judiciar de divorț.

Afirmă că instanța de apel în mod nejustificat a ignorat și nu a aplicat prevederile pct. 10 din Hotărârea Guvernului RM nr. 719 din 30 noiembrie 1992 cu privire la măsurile suplimentare de lichidare a consecințelor conflictului militar și protecția socială a persoanelor care au suferit în urma acestui conflict.

De asemenea, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. art. 277 și 278 CPC și ale art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, precum și prevederile pct. 30 din Regulamentul cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 405 din 25 noiembrie 1987 și nu a dat apreciere cuvenită faptului că scoaterea de la evidența celor ce au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de locuit sau excluderea din rînd se efectuează de către organul, care are dreptul de a adopta hotărârea cu privire la luarea la evidență. Cetății interesați sunt invitați la ședința organului, care rezolvă chestiunea privind scoaterea lor de la evidență sau excluderea lor din rînd. Despre hotărârea adoptată cetății trebuie să fie înștiințați în scris în termen de 15 zile de la data adoptării hotărârii, indicându-se temeiurile scoaterii de la evidență sau ale excluderii din rînd.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Teodor Deli, Svetlana Filipenco și Anastasia Deli se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Ion Corolevschi